

РЕШЕНИЕ

№ 1985

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1358** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран от Д. С. С. с касационна жалба /КЖ/ срещу решение от 19.11.2019 г. на СРС, НО, 115 с-в по нахд № 14447/2018 г., с което е потвърдено издаденото от ответника Наказателно постановление /НП/. Моли решението и НП да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С атакуваното пред СРС НП е ангажирана административно-наказателна отговорност на С. за това, че на 13.12.2017 г. в качеството му на председател на комисия от технически специалисти е извършил ПППТИ /периодичен преглед за проверка на техническата изправност/ на автомобил Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС], видно от протокол № 15057116 без ППС да отговаря на изискванията на Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС - не е представен документ за платен данък на ППС,

изискуем съгл. чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ, с което е нарушил чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС вр. чл. 30, ал. 1, т. 4, поради което на основание чл. 178а, ал. 7, т. 1, предл. 1 от Наредбата му е наложена глоба от 1500 лева.

АССГ намира, че СРС правилно е установил фактите по делото и е достигнал до законосъобразни правни изводи.

Касаторът действително е допуснал извършването на технически преглед, без да са налице доказателства за заплащане на данък. Това е видно от показанията на разпитания свидетел и приложеното писмо от Изпълнителна агенция Автомобилна администрация. Неоснователни са възраженията в КЖ, че системата по чл. 11, ал. 3 от Наредбата не била отчела липсата на платен данък. Първо, съгл. редакцията на чл. 11, ал. 3, т. 17, б. „б“ от Наредбата към датата на извършване на прегледа, системата трябва да осигурява възможност за автоматична проверка за платен данък върху превозното средство – когато е предоставен технически съвместим с информационната система по тази алинея достъп до базата с данни за платен данък от съответната община. Доказателства за наличие на такъв достъп няма. Второ, приложеното към КЖ писмо от ИА АА сочи, че автоматична проверка за данъчно задължение ще започне да се извършва от 18.01.2016 г., а нарушението е извършено преди тази дата – на 13.12.2017 г., което потвърждава, че към тази дата автоматична проверка не е била възможна. Дори и да се приеме, че такава проверка е била възможна, касаторът не е ангажирал доказателства за извършването ѝ. Ясно е разписано в методиката, че когато при автоматичната проверка не се получи потвърждение, че не се дължи данък върху превозното средство, председателят на комисията отразява несъответствията в протокола (приложения № 9, 10, 11 или 15) и не извършва периодичния преглед на ППС.

В конкретния случай наказаното лице не е изпълнило задължението си и е допуснало извършването на преглед на ППС, за което не е бил платен данъка върху превозното средство в нарушение на чл. 43, ал. 1, б. "б" от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., като именно това е приложимата разпоредба, а не както се твърди в КЖ – чл. 43, ал. 1, б. „а“ от Наредбата, доколкото б. „б“ се отнася до изискванията за извършване на технически преглед, в които се включва и проверката за платен пътен данък, а б. „а“ се отнася до характеристиките на самото ППС. Именно допускането до технически преглед при липса на платен пътен данък е описано словесно в обжалваното НП.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Първо, и към момента е налице изискване в Наредбата за проверка на наличието на платен пътен данък и това е обсъдено от СРС. Второ, изискването на чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредбата, свързано със задължението на председателя да извърши проверка за наличието на платен пътен данък съставлява позитивно право, т.е. съдържа правило за поведение, което е следвало да се спазва от всички правни субекти. В тази насока, макар и по приложението на друг закон, е налице Постановление № 1 от 1977 г. на Пленума на ВС – т. II.1. След като лицето не е съобразило поведението си със съществуващото към процесния момент нормативно изискване, то следва да понесе и предвидените за това последици.

Неоснователни са възраженията в съдебно заседание относно нередовност на НП, която била основание за отмяната му. Действително в НП не е посочен адрес на извършване на нарушението, но мястото е ясно – в контролно технически пункт с разрешение № 775, видно от описанието на деянието в НП – при извършване на периодичен преглед за проверка на техническа изправност. При това положение не е

нарушено правото на защита на касатора, поради което и допуснатото в НП нарушение не е съществено.

С оглед на изложеното решението на СРС следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, 2ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.11.2019 г. на СРС, НО, 115 с-в по нахд № 14447/2018 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.   2.